

utilfreds, naar de Fordringer, der overhovedet bleve stillede, ikke bleve honorerede. Nu have vi faaet en Ledelse, som vi have Tillid til, og naar vi sætte det Maal for denne Ledelse, at den skal skaffe Forrentning af vore Statsbaner, er jeg ogsaa overbevist om, at naar der er visse Krav, som denne Ledelse erklærer for urealisable, er Befolkningen villig til at bøje sig derfor i Tillid til, at det virkelig er rigtigt, saaledes som Ledelsen siger. Jeg gentager altsaa: Ere vi blevne for fordringsfulde over for Statsbanerne, er der ikke andet at gøre end at lære at slaa af paa vore Fordringer. Og det kunde jo være, vi have ganske godt deraf.

Naar jeg i Dag nævner $3\frac{1}{2}$ pCt., og ærede Medlemmer maaske synes, at det er at gaa højt, fordi de andre Medlemmer, som have talt i denne Sag, ikke have stillet Fordringen højere end til 2 pCt., vil jeg dog minde om, at i Aarene 1880—82 gave de danske Statsbaner over $3\frac{1}{3}$ pCt. i Udbytte. Det var de to første Aar, efter at Statsbanerne havde sluttet de sjællandske Baner. De sjællandske Baner blev drevne med et godt Overskud, og det Overskud, som Statsbanerne da fik i Ryggen, levede de paa i de to første Aar. Men ganske vist, efter at Statsbanernes Administration havde bearbejdet dette Overskud i et Par Aar, begyndte det at svinde, og nu er det blevet fuldstændig Luft. Have vi imidlertid været saa højt oppe med vore Statsbaners Udbytte, synes det ikke at være utopisk, at vi fastholde denne Tanke, at vore Statsbaner bør forrente sig. Det er saa meget mindre utopisk, som man i saa godt som alle andre Lande stiller denne Fordring, og faar den honoreret. I saa godt som alle andre Lande bidrage Statsbanerne en væsentlig Del til den aarlige Finanshusholdning, og jeg mener, det bør vi ogsaa forde herhjemme. Jeg fastholder altsaa, at Maalet for vore Statsbaners økonomiske Styrelse maa være, at de skulle forrente deres Kapital. Men naar dette er Maalet, er jo Forholdet det, at der ligger her en Skat paa 8 Mill. Kr. gemt i Spørgsmaalet om de rette Takster for Statsbanerne, den rette Organisation af Statsbanerne og den rette Drift af Statsbanerne. Der ligger 8 Mill. Kr. gemt i den rette Løsning af disse Spørgsmaal. Derfor er det en stor økonomisk Sag. Der er intet andet Sted i vor Samfundshusholdning, hvor der ligger saa stor en Skat gemt, og hvor vi, lad mig sige det, saa retfærdig kunne hæve den. Naar jeg undtager Indkomst- og Formueskatten — og forhaa-

bentlig faa vi den snart, og samtidig med, at vi faa den, faar den ogsaa sin Anvendelse — ved jeg i Øjeblikket ikke, hvor vi saa retfærdig kunne opkræve 8 Mill. Kr. til vor Samfundshusholdning som ved den rette Styrelse og Ledelse af Statsbanerne.

En af de første Dage, jeg var i dette Ting, hørte jeg det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) tale om de Suk og Taarer, under hvilke Befolkningen betaler sine Toldskatter, han kaldte dem Blodpenge. Men lad os nu erindre, at naar der aarlig af os udredes 8 Mill. Kr. til at holde Statsbanerne i Gang, falde vel de tre Fjerdedele deraf paa Toldskatterne, og det vil altsaa sige, at de, der udrede Tolden, bidrage aarlig 6 Mill. Kr. til at holde vore Statsbaner gaaende. Men de, der betale den største Del af disse Toldskatter, ere vel at mærke ikke dem, der rejse, det er dem, der blive hjemme. De staa ved Hytten og se Røgen af Lokomotivet, naar det kører forbi med den Del af Overklasserne, som har Raad til at rejse. Jeg husker ogsaa, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds den Gang sagde: Naar vi nu bruge Formue- og Indtægtskatten til at lette Landbrugets Byrder, hvor skulle vi saa faa Penge til at gennemføre en Toldreform? Vi have jo ingen Penge, Finansministeren lader os vide, at Udgifterne ere stigende, og Indtægterne ere ikke stigende i disse Aar, saa det er let at se Bunden paa Kassen. Hvor skulle saa Pengene komme fra til at gennemføre en Toldreform? Jeg vil sige, at her paa dette store Omraade ere Pengene at finde, ved Hjælp af hvilke vi kunne løse en Toldreform, og det forbyrder mig lidt, at Repræsentanter for Socialdemokraterne, som vistnok dog for en væsentlig Del repræsentere dem, der sidde hjemme, medens andre rejse, ere saa ivrige for at modarbejde, at Statsbanerne kunne give et saadant Udbytte. Hvis de vilde hjælpe os dermed, blev der dog noget større Mulighed for, at vi fandt de Penge, for hvilke en Toldreform kan gennemføres, der kunde lette Byrderne for Smaa-folk her i Landet. Der er i Virkeligheden intet demokratisk i at lade Overklassen blive ved at rejse billig her i Landet for andre Samfundsbørgeres Penge. Der er blevet sagt, at de, der kræve et Overskud af Statsbanerne, ville ved Hjælp af Statsbanerne lægge en indirekte Beskatning paa Befolkningen. Jeg kræver ikke noget Overskud, jeg kræver kun Forrentning, men jeg vil dog sige den Ting, at skal der være Tale om ved Hjælp af Statsbanerne